

Yıldız Gülüm Hanımefendiyle Röportaj 1

– kul mehmet · 22 Eylül 2019

Yıldız Gülüm Hanımefendiyle Röportaj- Şiirle Edebiyatla Hayata Farklı Bir Bakış Açısıyla Bakarak İç Çözülme ile Çözmek- 1

-Sayın okuyucularımız ocakta kaynayan demli çayımızı yudumladıktan sonra şiire gönül penceremizi açarak, şiirlerin deryasında doyasıya gezerek, imgeleriyle değişik bir anlatımıyla uyumuyla, sorgulayıcı, tahlil edici, tasvir edici, anlatımıyla yazı ve şiirlerine hayran kaldığım/kaldığımız Yıldız Gülüm hanımefendi kardeşimle şiire edebiyata farklı bir bakış açısıyla iç çözülme ile çözülmeyeni çözmeye çalışan kardeşimizin temel anlatım tekniğiyle birazcık hasbihal ederek, insan karşısında, sahip olduğumuz dünya görüşü, hayat tecrübesi, kültür hakkında sizlerin gönüllerine misafir olacağız.Sayın Yıldız Gülüm hanımefendi kardeşim öncelikle hoş geldiniz. Bize kendinizden kısaca söz eder misiniz?

-Kıymetli kardeşim, öncelikle en içten teşekkürlerimi iletmek istiyorum. Zahmet ettiniz ve şereflendirdiniz. Zamana yenik düşmüyor duygular bilakis daha yoğun hissediyoruz dönen zamanı katık ederken hayatın yorgun rüzgârına. Bilinmeyen bir zamanda ve mekânsızlığın boyutsuzluğunda kendimi yazarken buldum ve yine Allah'ın yüce takdiridir ki yolum değerli Edebiyat Evi ailesiyle keşişti. Sene 2012 ve zor bir dönemden geçiyordum daha doğrusu geçiyorduk ailecek. Kadıköy Anadolu Lisesi mezunuyum ve zamanın popüler mesleği İşletme iken sırf ailemin arzusu ile bu bölüme girdim. Marmara Üniversitesinde İngilizce İşletme eğitimimi tamamladım. Devamı da var lakin şimdiden başınızı ağrıtmak istemem.

-Sayın Yıldız Gülüm hanımefendi, bazen bir hayal kurarız dört duvar arasında duvardan bir pencere açarak, o pencereden bakarken mutluluk yerine hüznle dolarız, hayatın bize imtihanı diyelim ve devam edelim, kardeşim sizce yazmak ve şiir nedir?

-Yazmak...

Şunu vurgulamak isterim ki; kendime çok kızgınım çünkü yazmak denen edimle çok geç tanıştım. Ne mesleğimle ilintili ne de böylesi bir düş'üm vardı gerçi bir zamanlar şiir karalamışlığım vardır ki o da çok kısa sürdü ve hayatın farklı yollarında buldum kendimi.

Yazmak, değerli hocam... Benim için nefes almakla eş değer.

Yazmak artık mizacımda kazılı bir resim.

Yazmak... Aşkın ta kendisi ve ne ilginçtir ki İlahi Aşka vakıf olduğum ki yazmaya başladıktan sonra maneviyatım inanılmaz ivme kazandı. Acılar, sıkıntılar, annemin ve kardeşimin ağır sağlık sorunları ve hep yazdım ağlarken hem ağladım dua ederken kısaca iç içe geçen bu olgularla hayata tutundum desem yeridir.

Asla şiir yazdığımı iddia etme hakkım yok çünkü hocalarıma asla saygısızlık edemem ama çok duygusal bir insanım ve özellikle son zamanlarda şiirsiz geçmeyen günüm yok, desem yeridir.

Düz yazıda belki daha isabetli paylaşımlara sahibim yine de tek gerçek her cümleyi amatör ruhla sahiplenip yüreğimi seriyorum ben ne zamanki kalemle buluşsam.

-Sayın Yıldız Gülüm hanımefendi kardeşim, bende sizin gibi geç tanıştım yazmakla, emekli olduktan sonra başladım devam edelim kardeşim, bunca imgelerin yoğunluğunda yazarken imgeleriniz gönlümüzün bam teline dokunurken, imgelerle dolu dünyanızdan bize azıcık söz eder misiniz?

-İmgeler... Sanırım ben kendimi bir imge tuzağına düşürdüm bile ve biliyorum da fazlaca imge ile içli dışlı olduğumu lakin hayat öylesine acı yüklü sürprizler ve senaryolar sunuyor ki ben bunu daha çok imgeleme ile dile getiriyorum.

Her birimizin hayatı sıkıntı yüklü ve şükürler olsun da günümüze lakin yaşadığımız sıkıntılar ve anlamsızlıkla bazen haddinden fazla karamsarlığa kapılıp derinlere dalıyorum ve okuyucuyu da kendimle beraber o uçuruma sürüklüyorum ama illa ki yazmak ve de yazdıklarına sahip çıkan değerli hocalarım ve yol arkadaşlarım... İşte uçurumun dibinden beni kurtarandır bu elbette yüce Rabbimin izniyle ve takdiriyle.

- Sayın Yıldız Gülüm hanımefendi kardeşim, imgeleriniz bir uçurum değil hayatın hakikatleri insanın kendisini sorgulamasına neden olurken, uçurum diyemeyiz bir vadi hatta vadide şiirleyazıyla açan güller diyebiliriz. Sizdeki hayata insana şiire yazıya gülümseme hatta hayata tutunma şevki o kadar yoğun ve şiddetli ki bunu eserlerinizde okurken fark ediyorum. İmanınızda ki kuvvet inancınızda ki sebat bunu sizde daha fazla hayata bağlarken insanları sevme isteğiyle yola çıkarıyor, bize bu konuda bir şeyler söylemek ister misiniz? Yazarın duygu ve düşüncelerini ortaya koymak için başvurduğu yöntemlerle bir yazarın kişi, olay veya durumlara karşı takındığı tavır nasıl olmalıdır? Şiirle çıktığımız hayatın gönlün yardımıyla muhteşem ötesi yolculuk diyorsunuz bir yorumunuzda. Sakin bir deniz gibi ruhumuzu serdiğimiz bir dünya, bize bunu daha geniş açıklar mısınız? Sizin imgelerinizle az yolculuğa çıkalım.-

-Doğallığı savunuyorum değerli ağabeyim ve yazarken de doğaçlama geliyor her şey ki yaşarken de ama günümüzde pek rağbet görmüyor bu doğallık ve genelde yanlış anlaşılmalara maruz kalabilmekte insan ama görünen o ki; değişmeye pek niyetim yok. Bazen sessiz kalmak belki de yeter ki maske takmasın insan zaten asla da yeltenmedim bir başka rol üstlenmeye.

Edebiyata düşkünlüğüm hep okuyucuyu kimliğimle zaten ilk sıradaydı ve de hep iyi bir okuyucuyu olduğuma inandım ve işte kocaman bir hata çünkü okumanın sonu yok tıpkı yazmak gibi ve okurken daha seçiciyim artık elbette değerli hocalarımın kalemleri her daim bana yol gösteriyor ve ufkuma yoldaşlık ediyor.

Duygular bağımsız değil düşünceden bir de insanın yaşamına bir şekilde yansıyor. Yaşarken de şiirsel düzlemde sorguluyorum hayatı ama öncelikle kendimi ve yalın ayak koşarken ayağıma batan her taş için şükrediyorum neden dersiniz; asla kalp kırmadan yaşamak benim şiar edindiğim bir de insan sevgim ve bunu yüreğimle hissettiğim bir o kadar uzağında da kalabilirken hayatın asla de eksilmiyor sevgim ve

işte yolum İlahi Aşka düşmüşken kulluğumu sorguluyorum deli gibi ve inancımın adeta bulutların üzerine çıkıyorum.

Yazmak...

Yaşamak...

Hangisi ağır b/asıyor, dersiniz...

İkisinde de etkin olan eşsiz bir coşku hissettiğim ve tüm zorlukları bu yaşama sevinci ve coşkusu ile aşmaya çalıştığım yine Allah'ın yardımıyla ve yazın dünyasında özellikle değerli Edebiyat Evi ailesinin mensupları. Hakkınızı asla ödeyemem ve değerli hocalarımın hakkı çok geçmiştir bana yoksa çoktan yazmaya noktayı inanın ki defalarca koymuştum.

Ve özgürlük... Yazmanın bendeki etkisi ruhumun serbest kaldığı hatta ve hatta bedenimi hissetmediğim

- Sayın Yıldız Gülüm hanımefendi kardeşim, sanki beni bana anlatıyorsunuz gibi geldi! Eleştirici, sorgulayıcı, tahlil edici, tasvir edici, yaklaşımlarınızla imgeleriniz beraberinde iç sorgulamayla insanın kendisini sorgulamasına neden olan teknik temel anlatım şeklinize bende okuyucularınızda hayran, bunca yoğun duygularla imgelerle yazmak nasıldır, sizde nasıl bir duygu yoğunluğu vasıl oluyor ki, imgeler kapınızı çalarak size misafir oluyor?

-Çok uzun sürmeyen bir çalışma hayatım oldu. Biraz bankacılık biraz öğretmenlik yaptım hatta bankacılığa ve mesleğime rest çekip eğitim dünyasına serbest dalış yaptım. Öğretmenlik yaparken de hissettiğim duygu tam olarak buydu.

Öğrencilerimi sevdiğim kadar öğretmek de emsalsiz bir huzur veriyordu bana. Devamı neden gelmedi, dersiniz geç müracaat ettiğim için kanunda yapılan bir değişiklikle İngilizce öğretmeni olarak tayin olma hakkımı yitirdim. Sağlık olsun, dedim ve bu sefer üniversiteye tekrar dönüp başka bir branşta yüksek lisans yaptım: psikoloji

Ne yazık ki bunun da sonu gelmedi ve akademik kariyer yapma yolundaki hayallerimi de sonsuzluğa savurdum.

Bilgi her anlamda güzel ötesinde uğraştığım ne olursa olsun benimseyip işimi ya da meşguliyetimi yüreğimi koyuyorum ben ve geri dönüşümü müspet olmadı mı inanılmaz bir hayal kırıklığı.

-Sözünüzü balla kesiyorum, hayal kırıklıkları olmazsa bunca ilham yazma şevki hayal kırıklıklarımızı nasıl bize unutturacak?

-Haklısınız, yazmak hayal kırıklıklarımı umuda dönüştüren bir terapi merkezi diyebiliriz. Ama çok insan tanıdım ve sayısız farklı ortama girdim belki de bir zemin hazırladı tüm bu yaptıklarım bir de yapamadıklarım ve işte o zeminin üzerine kalemimle duygularımı inşa etmek şimdi başlı başına aşkın da ta kendisi.

-Sayın Yıldız Gülüm hanımefendi kardeşim, zaten aşkın kendisidir bize yazdıran insanı gönülleri sevdiren, insan karşısında, sahip olduğumuz dünya görüşü, hayat tecrübesi, kültür, yaş, meslek, cinsiyet, ruh hâli ve yere göre alınan algılama, idrak etme ve yargılama tavrı nasıl olmalıdır?

-Değerli kardeşim, bizler bazen bilmeden hayatı savuruyoruz ve yorgun düşüyoruz bazıları ise yorgunluğunu gidermek adına başkalarının mutsuzluğu ile avunuyor.

Sevgili Elif Şafak'ın çok sevdiğim bir söylemi var:

“İyi bir insan olmak mı iyi bir yazar olmak mı?”

Ve işte birbirine paralel iki mefhum ve kesinlikle ilintili birbiri ile ve de sayısız değerle elbette hayatımızın merkezinde gümbür gümbür atan yüreğimizle yaşarken ve yazarken bir yandan da maneviyatımızla dayanıyoruz hayatın sıkıntılarına.

-Yıldız kardeşim ,İnsan için hayatın içinde güzelliklerle dolu beklerken, hayal cam kırıklıkları ile dolu karşımıza çıkarken hayat bu düzlemde yolda yürürken ayaklarımızı gönlümüzü canla cam kırıklıkları kanatıyor, imanla sabır inanç hayatın içinde karşımıza çıkan korku, acı ve sıkıntılarla derman oluyor, istediğimiz gibi olmazsa da hayat diyemeyeceğiz çünkü biz yaşamak için geldik bu hayatı hayal ve cam kırıklıklarıyla dolu olsa da iman inanç var sabır var, gerisi teferruat diyorum sizin gibi. Burada önemli olan kişinin hayattan ne beklediği ve onu nasıl algıladığıdır, sizde bana katılıyorsunuz değil mi kardeşim?
Mehmet Aluç

Devam edecek